

gebieden na grondig overleg over de beheersmaatregelen met de eigenaars en de gebruikers, terwijl in andere gevallen de betrokken partijen niet of nauwelijks geraadpleegd werden. Dit heeft tot hevige polemieken geleid in sommige lidstaten, met een reeks administratieve en juridische problemen tot gevolg die de indiening van de voorstellen vertraagd hebben.

Toch dient te worden aangestipt dat de eigenaars van een terrein en de plaatselijke vertegenwoordigers onvermijdelijk de plaatselijke belangen in verband met een gebied in aanmerking nemen, of zelfs belangen die geen rechtstreeks verband houden met de instandhouding van de habitats. Het opstellen van lijsten van gebieden van communautair belang beoogt daarentegen het Europees belang van instandhouding, dat kan verschillen van het plaatselijke belang. Het is in de eerste plaats aan de lidstaten om een evenwicht te vinden tussen soms uiteenlopende belangen. De Commissie is krachtens richtlijn 92/43/EEG verplicht zich uitsluitend te baseren op de criteria die in deze wetgeving vastgelegd zijn.

(¹) Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, PB L 206 van 22.7.1992.

(2004/C 58 E/181)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2417/03
van Esko Seppänen (GUE/NGL) aan de Commissie

(21 juli 2003)

Betreft: Verbod op teer

In de Finse media is uitgebreid aandacht besteed aan een onderwerp dat naar mijn mening geenszins binnen de bevoegdheid van de Commissie valt. Het gaat om het voornemen van de Commissie het gebruik van teer te verbieden. Teer is een natuurproduct dat van oudsher een belangrijke bron van inkomsten is geweest voor vele Finnen, en daarmee heeft bijgedragen aan hun welzijn. Bovendien vindt de bereiding ervan plaats op basis van oeroude methodes. Hoe motiveert de Commissie een verbod op het gebruik van teer voor de meest uiteenlopende doeleinden (zoals het teren van vaartuigen) en wat is de rechtsgrond voor het voorgestelde verbod?

Antwoord van mevrouw Wallström namens de Commissie

(11 september 2003)

De Commissie wijst het geachte parlementslid op het feit dat er verschillende soorten teer bestaan, zoals koolteer en houtteer die door distillatie van respectievelijk kool en hout verkregen worden. Het is dan ook strikt genomen niet correct om deze als natuurlijke producten te beschouwen. Daarenboven is het welbekend dat teer een groot aantal gevaarlijke stoffen bevat, in het bijzonder kankerverwekkende stoffen, zoals polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's).

In zijn vraag verwijst het geachte parlementslid waarschijnlijk naar houtteer, en meer concreet naar pijnhoutteer, dat verkregen wordt na droge distillatie van pijnboomhout en gebruikt wordt voor houtverduurzaming.

Houtconserveringsmiddelen vallen onder Richtlijn 98/8/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 betreffende het op de markt brengen van biociden (¹). De richtlijn bepaalt onder andere dat enkel toegelaten biociden op de markt mogen worden gebracht en gebruikt en dat alleen biociden die de in bijlage I of IA van de richtlijn opgenomen werkzame stoffen bevatten, toegelaten zijn. Een werkzame stof kan pas in de lijst worden opgenomen nadat een uitvoerig dossier is ingediend aan de hand waarvan alle door de stof veroorzaakte risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu kunnen worden beoordeeld.

In het kader van de richtlijn moeten gedurende een tienjarige overgangperiode alle bestaande werkzame stoffen (namelijk de stoffen in biociden die al op de markt gebracht waren op de datum van inwerkingtreding van de richtlijn) beoordeeld worden in verband met hun veiligheid voor de menselijke gezondheid en het milieu. Krachtens Verordening (EG) nr. 1896/2000 van 7 september 2000 inzake de eerste fase van het in artikel 16, lid 2, van Richtlijn 98/8/EG betreffende biociden bedoelde programma (²), moesten bestaande werkzame stoffen geïdentificeerd zijn voor 28 maart 2002 en voor de stoffen die producenten in bijlage I of IA van de richtlijn willen laten opnemen, dienden ze voor dezelfde datum hiervan kennis te geven. In totaal zijn ongeveer 950 stoffen geïdentificeerd (waaronder ook pijnhoutteer) en voor 400 werd een kennisgeving gedaan.

De Commissie zal spoedig een verordening aannemen die zowel de lijst van geïdentificeerde stoffen en stoffen waarvoor een kennisgeving werd gedaan bevat als een werkplan voor de indiening van volledige dossiers en hun beoordeling (dossiers voor houtconserveringsmiddelen moeten bijvoorbeeld voor 28 maart 2004 ingediend zijn). Het Permanent Comité voor biociden heeft op 11 juni 2003 een gunstig advies gegeven over de ontwerpverordening en het Parlement werd naar behoren ingelicht over de ontwerptekst en het resultaat van de stemming.

Stoffen waarvoor een kennisgeving werd ingediend kunnen op de markt blijven tot een beslissing over de aanvaardbaarheid van de risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu valt. Voor stoffen die enkel geïdentificeerd werden, zullen producenten geen volledig dossier indienen en kan hun veiligheid voor de menselijke gezondheid en het milieu dus niet geëvalueerd worden. De verordening zal daarom bepalen dat zulke stoffen van de markt moeten worden genomen gedurende een gedoogperiode van drie jaar die ingaat vanaf de goedkeuring van de verordening.

Dit zal gelden voor alle 550 stoffen die enkel geïdentificeerd werden, waaronder pijnhoutteer. Op elk ogenblik kan een bedrijf of overheidsdienst van de lidstaten echter een volledig dossier ter beoordeling van de stof voorleggen, waardoor deze kan worden opgenomen in een van de bijlagen van richtlijn 98/8/EG en het gebruik ervan gevrijwaard is, op voorwaarde dat de stof aan alle veiligheidseisen van de richtlijn voldoet. De Finse overheidsdiensten hebben de specifieke kwestie van pijnhoutteer al ter sprake gebracht in het kader van de uitvoering van de richtlijn. Nadere informatie kan worden gevonden op de website van de Commissie⁽³⁾ en van de Finse overheid⁽⁴⁾.

(¹) PB L 123 van 24.4.1998.

(²) PB L 228 van 8.9.2000.

(³) [<http://europa.eu.int/comm/environment/biocides/manualofdecisions030618.pdf>] pagina's 27-28 van het document.

(⁴) [<http://www.ymparisto.fi/ympsuo/kemik/terva.htm>].

(2004/C 58 E/182)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2435/03

van Ilda Figueiredo (GUE/NGL) aan de Commissie

(22 juli 2003)

Betreft: Rijbeperkingen voor zware voertuigen

Portugal telt meer dan 40 000 beroepschauffeurs die in dienst van transportbedrijven regelmatig de diverse landen van de Europese Unie doorkruisen.

Zoals bekend is het vrachtvervoer over de weg aan diverse beperkingen onderworpen, zoals bijvoorbeeld in Frankrijk waar zondags geen vrachtwagens van meer dan 3 500 kg worden toegelaten.

Hoewel ik de regelgeving voor deze sector niet aan de kaak wil stellen — en vooral niet de rijbeperkingen en de regels die gelden met betrekking tot de rij- en rusttijden — zijn er toch uitzonderlijke situaties die onze speciale aandacht verdienen.

Zo kan het gebeuren dat een vrachtwagenchauffeur binnen enkele minuten een grens moet overschrijden, maar er niet in slaagt dit voor de beperking ingaat te doen, en in dat geval gedwongen wordt 24 uur op die plaats te wachten terwijl hij op weg naar huis is.

Kan de Commissie dan ook mededelen welke maatregelen zij overweegt te treffen om na de sociale partners (bedrijfsorganisaties en vakbonden van de sector) en de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten gehoord te hebben, regelingen op te stellen voor dit soort situaties, waarbij rekening wordt gehouden met diverse belangen die hierbij een rol spelen?